

[Oluf Pedersen.]

præsenteres Nationalbanken til Indløsning i Guld. Vi foreslaar i Lovforslaget, at der skal optages nye Forhandlinger og afsluttes en ny Overenskomst, og at denne Overenskomst da skal forelægges Rigsdagen til Godkendelse.

Det afgørende er, at vi faar et solidt og sikkert Pengevæsen, som udelukker Pengeforfalskning, at Pengenes Købekraft sikres, at Ledelsen af Banken gøres uafhængig af alle Særinteresser, og at den bekostelige Gulddækning opgives, og jeg haaber, at det Tilbud, som den ærede Ordfører for Regeringspartierne, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, gav, ogsaa gælder Retsforbundet og det Lovforslag, jeg hermed skal anbefale til velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Folketingets næste Møde afholdes Tirsdag den 3. December Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

Mødet hævet Kl. 15⁵⁵.

23de Møde.

Tirsdag den 3. December Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af 30. November d. A. anmoder Udenrigsministeren om, at der maa blive foretaget Valg af et nyt Medlem til Det udenrigspolitiske Nævn i Stedet for Folketingsmand Vanggaard, der har ønsket at udtræde af Nævnet.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Under den forløbne Finanslovdebat har man kun i meget ringe Grad beskæftiget sig med selve Finanslovforslaget eller det aflagte Statsregnskab for Aaret 1934—35. Den tidligere Tale om, at Staten var paa Fallittens Rand, er forstummet; de i Aarene 1932—34 fremsatte Spaadomme om, at det i Løbet af ganske kort Tid vilde ende i det rene Kaos, har vist sig at være ganske urigtige. Som en svag Afglans af de tidligere bombastiske Udfald mødte det ærede Medlem Hr. Krag med en Bemærkning om, at Statsregnskabet Overskud, som han jo ikke mægtede at bortforklare, skyldtes Ekstrabeskatninger, hvilket Socialdemokratiet skulde have fortiet under Valgkampen, ligesom vi heller ikke havde ønsket at tale om Socialdemokratiets Finansstyre. Begge Dele er ganske urigtige. Naar der ikke ved det stedfundne Valg blev talt saa meget om Regnskab og Gældsforhold som tidligere, var Aarsagen den ganske simple, at saavel Venstre som Konservative hurtigt opdagede, at der her ikke var noget virkeligt Grundlag for en saglig Kritik. Heller ikke paa Skatternes Omraade kunde Venstre og Konservative høste Ære og Berømmelse, thi de udskrevne Ekstraskatter skyldtes de Love, som enten Venstre eller Konservative har stemt for, og Venstre har jo Ansvaret for, at det ikke har været muligt at overflytte en Del af disse Byrder fra indirekte til direkte Skatter.

Det ærede Medlem Hr. Krag vilde hævde, at vi under Valgkampen ikke havde undladt at fortælle Vælgerne, at Statsgælden i de sidste Aar var nedbragt med 40 Mill. Kr., men, tilføjede det ærede Medlem, „man oplyste ikke Vælgerne om, hvorledes det forholdt sig med den løse Gæld“, og det ærede Medlem føjede til:

„Er en saadan Agitation nu redelig? Er det redelig politisk Oplysning at paa-staa, at Statsgælden er formindsket med 40 Mill. Kr., naar den i Virkeligheden er forøget med 100 Mill. Kr., idet Staten har en flydende Gæld paa 144 Mill. Kr.? Jeg spørger og haaber at faa Svar.“

Ja, jeg skal svare det ærede Medlem, at naar han her drister sig til at fremsætte den Paastand, at Staten i Finansaaret